

cf. Th. 566

PRORECTOR
ACADEMIAE VITEMBERGENSIS
CHRISTIANVS
VATER
PHIL. ET MED. D. PATHOL.
P.P. PHYSICVS PROVINCIALIS SAX.
ARCHIATER ANHALTIN. ET ACADEM
NATVR. CVRIOSOR. COLLEGA
CIVIBVS ACADEMICIS
S P D

22

Agnosimus, et miramur, hominem igna-
ua opera, medica sententia, ac lingua, cum ue-
nit in mentem Antiochenfis illius Magni, qui
tantam Alexandriae dignitatem obtinuit, ut, undique
concurfu terra marique facto, ad eum, uel uisendum,
iretur. nam cum, ut accepimus, ad Zenonis Cyprii
scholam Aristotelis acumen attulisset, ex illa progres-
sus, de medendi arte tam acute diserebat, ut audien-
tes medici obmutescerent, et tam mirifica rationum
subtilitate demonstrabat, eos, quos, iam morbo leua-
tos esse, constaret, adhuc eodem illo teneri, ut, cum
homines, recuperata, confirmataque ualetudine, me-
dicis suis gratias agerent atque haberent, ille tamen
hos, disputatione, obiectisque quaestionibus obrutos
ac uictos, aperte confutaret. at enim in hoc inuicto
disputandi robore medendi uis ita languebat, ut, cum
medicina esset facienda, a medico, uerbis abundante,
remediorum inope, facta cum dictis minus exaequa-
rentur. Sic autem mos, et persuasio fert complurium,
qui sola ratione et opinione, quam mente sibi finixe-
runt, leges regulamque medendi constituunt, et, ne-
glectis usus experimentis, in hominum uitam, quam
scientiam suam, peccare malunt, illosque credunt,
bene mori, qui ex artis disciplina moriantur. Quos
quidem Sophistas nominat Senex Pergamenus, et in-
telligit otiosos, atque, ubi se maxime circumspiciant,
imperitos, qui, operum artis ignari, solis disceptatio-
num ambagibus tempus conterant, pugnentque inter
se, et quaerant, quamobrem fracturae capitis callo
non obducantur, et sibi opinione sua sapere ac place-
re, quam consulto remediorum subsidio laborans ho-
minum genus recreare, malint. at hi quidem inge-
nii acie quantum proficiant, Auicenna, et Iulius Cae-
sar Scaliger, praestantes ingenio sapientiaque uiri, mo-
nimento sunt, quorum uterque per inscitiam meden-
di, praeposteramque uictus rationem, mortem sibi ma-
turauit. Prudentiores nihil dubitant, quin ars salu-
taris

taris cum scientia, tum usu, perficiatur, quod omnis, si uero sui aestimetur iudicio, ad hominum salutem conferatur, neque hic interesse sua putet aegrotus, ut ingenio se de salute sua contendatur, sed ut bene sibi consulatur. Neutram medici decoris partem desideramus in MICHAELE GOTHOFREDO ZIEGRA, in quo flagrans animi studium naturae humanae inuestigatio cognitioque expleuit, sed morbi depellendi facultatem multorum annorum obseruatio laborque firmauit, et fortuna plurimis, clarissimisque, exemplis comprobauit. Ad hanc enim artem natus erat, ad hanc Michaelis Sennerti, auctoris idonei, suiue ad sacrum fontem sponsoris, cohortatione excitabatur, indulgentibus filii studio, summae pietatis, atque integritatis parentibus, Constantino Ziegro, Doctore Theologo, et Physico, Ordinisque Philosophici Seniore, atque Anna Sophia, Dauidis Fritschii, Praetoris Vitembergensis honestissima filia, a quibus hic anno recuperatae salutis MDCCCLVIII, IV Nonas Septembris, susceptus est, et cum aliorum, tum Ioannis Mulleri, antistitis postea Iessenensis, curae, ut bonis et moribus et literis imbueretur, commissus. Philosophandi scientiam, quae quidem rationibus medicis conduceret, accepit in primis a patre, alia tamen disciplinae liberalis capita apud alios magistros explorauit, arctiusque iunctus Strauchiis, Lossiis, Thiliis, maxime Sennerto suo, recto expeditoque itinere ad fontes artis quaesitos, apertosque perrexit. Collaudarunt industriam Salani Patres, et blande comiterque acceptum, ad amicitiam admiserunt, spectata etiam et moris honestate, et rei medicae notitia, ac discendi cupiditate, sibi probatum, adiuerunt liberaliter, praesertim Vedeliū et Faschii, quorum bono, ingenuoque consilio familiariter uti solebat. Doctrinae specimina, quibus ad altiore gradum eniteretur, in patria dedit, nactusque more maiorum ueniam, auspiciatum artis suae periculum fecit, et, cum diutius iam rem bene gessisset, anno MDCCXCIX amplif-

amplissimis Laureae medicae honoribus auctus, par-
tam tot miserorum leuatione famam singulari diligen-
tia officii, et felicitate, cumulauit. Nihil opus est iu-
dicii nostri testimonio, alioqui prolixè et cumulate,
dando, ubi laude praeclari uiri redundat ciuitas, nec
uicinus ager uacat, nec solum illius nomen latius ma-
nat, sed etiam obuersantur ante oculos non pauci, qui
eius ope, in rerum omnium inopia, leuati, obitum tam
repentinum, acerbumque lacrimis, et desiderio, pro-
sequantur. Namque, uti parum est opis nostrae, ubi
Deo stat aliter, sic medicum, tanta tot annorum exer-
citatione cognitum, extemplo ars facultasque defecit,
cum biduo, quam dextra, amisso sensu, paulatim debili-
tari coepisset, resolutione neruorum in dextro latere,
correptus, morbo succumberet, et XVII Kl. Martias,
sub meridiem, e uita migraret. Fidem praestitit fratri So-
ror, tam graui, improvisoque casu perculsa, languenti
etiam, quam potuit studiosissime, subuenit D. Heuche-
rus, Collega noster maxime obseruandus, sed, desperatis
iam rebus, sententiam diuinae necessitatis expleuit o-
ptime, uir multa ueneratione dignus, L. Io. Hieronymus
de Vuedig, qui, in re tam incerta, amici certi partibus
functus, affinem, multo sibi coniunctissimum, coelesti
consolatione subrefecit, et pia solemnique precandi
formula consecratum, non sine animi dolore, sed ma-
iori obsequio, quo reuocauerat Deus, dimisit. Vixit
annos tres et quinquaginta, sex menses, detractis to-
tidem diebus, uita, quam sancte, continenter, officio-
se, pacate egit, longiori dignus, nisi Deus eum coelo
digniore iudicasset. Vos, CIVES, hortantur uiri
tam parato in omnes, quibus opitulari poterat, officio
memoria, et Ziegrani nominis, quod in fastis Acade-
micis praesidium dignitatis habet, merita, postremo
Deuedigianae necessitudinis honor, ut lubentes fre-
quentesque operam funeri detis, quod, hodierno die,
ex domo mortui, H. a meridie I, in Aedem Marianam,
publica, et celebri exequiarum pompa, deducetur

P. P. Dom. OCVLI, A. R. G. c1010 cccxii

Ung VI 3

W 18
V 17

cf. II B 366

DIRECTOR
 E VITEMBERGENSIS
 STIANVS
 ATER
 MED. D. PATHOL
 S PROVINCIALIS SAX.
 ANHALTIN ET ACADEM
 EVRIOSOR COLLEGA
 S ACADEMICIS
 S P D

